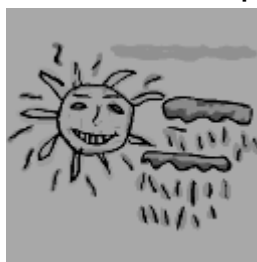

וכך מברכים ברכה לימי החורף:

"ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה...
ואת כל מיני תבואתה לטובה,
ברך עלינו ה' אלוהינו את השנה
הזאת".

מתוך תפילת העמידה

גיליון מס' 2021 *ה' בחשוון תשס"ז* 27 באוקטובר 2006

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org il.

ימי הולדת

30/10 ויקטור בן רשף
קרני בת (נכדה פרלסון)

31/10 סיוון גלזר (נכד ברור)

2/11 ג'ורג' נאי
כפיר בן צבי (נכד)

HAPPY

Birthday
5/11
6/11

ג'וני פרנק
אריק אילייב

ברוך כהן
דניאל סער
שחר ווינשטיין (נכדה אדלשטיין)
גפן קולינס
ארז פטישניק (נכד מנג'י)

ימי נישואין מזל טוב!

30/10 פרנקי ופיל גליק

5.11 דליה ואודי וגנר
חנה וריצ'רד איסטון

6.11 מיה ואיל כ"ץ

27.10 שרונה ודוד מרציאנו
אביטל ואיסר נוימן

29.10 עמליה וגיל לוין

נזכור

גב' מלכה ביגר	30.10.71	בחשון תשל"ב	יא
מר מוריס לברט	3.10.63	בחשון תשכ"ד	יב

פירורים מימי חול

ג

שם גשם בוא! למה, לעזאזל, העננים בשמיים הורידו המון טיפות בראש פינה, חצור וק"8 ואצלנו – כלום? לפני שנה כבר רשמנו 17 מ'מ בתאריך זה – בקצב כזה לא נגיע רחוק! אז נתפלל חזק שבסיבוב הבא נקבל כמות המתקבלת על הדעת. תודה.

מקהלת הגליל העליון הופיעה בחג השני באבו-גוש ושרו את האורטוריה "בריאית העולם" של היידן. ג'וני פ' מספר שהמקום היה מלא מפה לפה ולפי כל הדעות היה זה מן הביצועים הכי מוצלחים שלהם אי-פעם. התוכניות בעתיד כוללות קונצרט בכפר בלום ולקראת פסח יופיעו עם "סדר פסח" (של יגור) מאת יהודה שרת. בחג השבועות שוב באבו-גוש. רק לתזכורת – לכפר הנשיא יש השתתפות מכובדת במקהלה: טומי ע, שולמית וג'וני, שרה ד', פול ג', וטרי לפינג.

בבוקר יום שישי האחרון עדיה שרקי העמידה שולחן ליד המרכולית, מלא כל טוב. דברי מאפה ביתי מעשה ידיה: עוגות, עוגיות, מרקים ופאיים מכל המינים – היינו גם יכולים לטעום! שושנה מגלה שהכל נמכר! בזמנה הפנוי מאפייה, עדיה לומדת חינוך בתל-חי. בהצלחה ב-2 המקצועות, עדיה.

שולי מבית דיבון, עוזבת אותנו השבוע בחזרה לניו זילנד, אחרי ביקור של חודשיים וחצי. מאוד מאוד נהנתה ומוסרת ד"ש לכולם. להתראות, שולי.

נתן אפשטיין משמח את לב משפחתו בביקור בזק של יום-יומיים כאן, במסגרת נסיעת עסקים לאי-שם בארץ הקודש. ברוך הבא!

ברצוני לאחל מעל דפי "דברי" החלמה שלמה ומהירה לאמנון המאירי, שעבר אירוע לב לפני מספר ימים, אך נמצא כבר במנוחה בביתו לאחר צינתור והכנסת בלון וסטנט. אילן מוסר שאמנון מרגיש טוב וישמח לקבל טלפונים.

לסיום, משהו בעניין גרעין צבר. את הכוונה ל"הכרזה על גרעין" ממש – לא הבנתי די הצורך. שאלתי אחד מן החבר'ה – וכך הוא הסביר: "צבר" זהו שם התוכנית שבמסגרתה הם באו ארצה, והגרעין שאצלינו, הוא רק אחד ממספר קבוצות המפוזרות ברחבי הארץ. ומכיוון שטוב להם כאן, וטוב להם ביחד, הם הגיעו להחלטה שיהיה גם טוב להתלכד סביב שם משלהם, הקושר אותם לכפר הנשיא, למשפחות המאמצות וביניהם כחברי גרעין - לפחות כל תקופת היותם אצלנו ובמיוחד בתקופת השירות הצבאי. ומה אחר-כך? שאלתי אני (בוגרת תנועה ציונית, חלוצית התיישבותית ונוסטלגית) תשובה של ממש לא קיבלתי,

אבל אפשר להוסיף "ה' גדול!" שתהיו לי בריאים, ובהצלחה לאורך כל התקופה שעומדת לפניכם.

שבת שלום ושבוע טוב
אלזה

ותוספת שנמסרה ע"י ג'ויס אב: בעקבות המלחמה בלבנון אירגנו ארנולד ודינה בידק שלנו, ערב התרמה למען בית החולים בצפת.
הם הצליחו לגייס תרומות בסך \$ 3570.
טוב לדעת שלבנינו בתפוצות שמור מקום חם בלב בשביל הבית. עוד יותר טוב לדעת שבשעת מצוקה הקשר הזה מתעצם ומתבטא במעשים.

נובמבר – חודש הבריאות

היכוננו לחודש הבריאות

שיתקיים אצלנו לאורך נובמבר:

נשאל שאלות על הלב

נלמד על רפואה סינית

נכיר את המטפלים ברפואה משלימה הגרים איתנו

נתנסה ב"טעימות טיפול"

נעשה קורס החייאה

ועוד ועוד..

פרטים בשבוע הבא

זיתים

חברים שמעוניינים למסוק בכוחות עצמם, מתבקשים קודם ליצור קשר עם לן לקבלת פרטים.

לבריאות
לן (4994)

אורחים גונבים

ביום חמישי כשישבתי עם חברה לשתות כוס תה, שמענו קולות של ילדים בגינה של איזק. יצאתי החוצה כדי להזמין את האורחים החדשים להצטרף אלינו. פגשתי בחורה - סבתא אחת, אישה צעירה ושני ילדיה. עוד לפני שהתחלתי לדבר, הם שאלו אם "זה שטח פרטי כאן?" עניתי שזה אמנם הבית שלנו ושאיזק פיתח את הגינה לפינת חמד ומקום בו ילדי הגנים והחברים יכולים למצוא מנוחה ומשחקים בזמן שהם מטיילים בקיבוץ. הנשים חזרו וביקשו סליחה מספר פעמים וציינו שקיבלו מידע מוטעה ובעצם הן חיפשו גן שעשועים (גן אסתר). סיפרתי להן איך להגיע והוספתי שהם יכולים להמשיך ולשחק אצלנו. מצדן הסבירו שהם לנים במלון ולא מכירים את הקיבוץ.

ב 06:45 ביום שישי בבוקר מצאתי שוב את אותה הקבוצה כשכולם מצוידים בשקיות ניילון והם מוסקים זיתים מהעצים שלנו. הפעם לא קיבלתי את פניהן בסבר פנים יפות. הזכרתי שרק אתמול הן שהגדירו את האיזור כ"שטח פרטי" והוספתי שאילו היו מבקשות מאיזק במקום להתגנב למקום ולקחת, הוא היה נותן להן זיתים בשמחה.

מדי שנה אני מבקשת מקורין ומתחננת מהרשויות למסור לכל קבוצת אורחים במלון מכתב המברך את בואם ומסביר שהקיבוץ מאוכלס באנשים שחיים פה באופן קבוע ושהגנות וזוגות האופניים, הפרחים והפירות כמו גם כל הכלים והצעצועים הנמצאים בחוץ, הם הרכוש הפרטי של אותם אנשים שכאן זה ביתם. אנו מצידנו, מברכים את בואם של המבקרים במלון ומבינים שאינם מגיעים בכוונה לגנוב.

מכתב הסבר זה יכול לציין שהחברים הגרים בקרבת מקום אינם בחופש. הם נחים ב"שעות השקטות" ושוכבים לישון בלילות. הם לא נהנים ממוזיקה רועשת או ממסיבות עד שתיים/שלוש בבוקר.

ניתן לצרף מפת הקיבוץ ולציין מקומות חשובים – חדר האכל, בריכה, פארק, מרכולית וכו', האורחים בבדאי ירגישו טוב יותר אם יבינו מראש את ציפיות המארחים. דף אחד מנוסח בנועם לא יהיה יקר ויחסוך חוסר נעימות.

אותו מכתב מעולם לא יצא לאור. אורחים ממשיכים לגנוב והתושבים המקומיים ממשיכים להיפגע.

גיין תלם

לג'יין שלום,

קראתי בעיון את מאמריך בעניין האורחים ש"תפסו בעלות" על העצים שאיזק מטפח כל השנים ועל הכעס והכאב שהדבר גרם לכם. עד כאן אין לי אלא להזדהות איתך בתחושות אלו ולהביע את צערי על עוגמת הנפש שנגרמה, אין דבר אשר יצדיק התנהגות כזאת. יחד עם זאת, בחרת לסיים את מאמריך בטרזניה על כך שמזה זמן רב ("מדי שנה") את מבקשת ממני להוציא מכתב מסודר לאורחים עם עיקרי ה"עשה" ו"אל תעשה" המצופים מהם – מכתב שכהגדרתך "מעולם לא יצא לאור".

ג'יין היקרה, בשיחת טלפון פשוטה ניתן לברר עובדות אם רק רוצים בכך. לו עשית כן, היית נוכחת לדעת שאכן כיוונתי לדעת גדולים ודף הסבר ברוח זו אכן מחולק מזה מספר שנים לכל אורח המגיע לאירוח הכפרי.

להלן ציטוט מחלקו הראשון של הדף שמקבל כל אורח:
"ברוכים הבאים לכפר הנשיא!"

אנו שמחים לארח אתכם ומקווים שנוכל לעזור לכם עם קצת אינפורמציה על הקבוץ ועל השירותים העומדים לרשותכם. חברי הקבוץ רואים בכם, אורחים יקרים, כאילו כל אחד הינו אורח אישי שלו ואנו מקווים שתרגישו בבית. נודה לכם אם מצדכם תכבדו את חברי הקבוץ בכך שלא תסעו ברכבכם בתוך הקבוץ אלא בכבישים המסומנים. כמו כן תשמרו על השקט, במיוחד לאחר השעה 22.00."

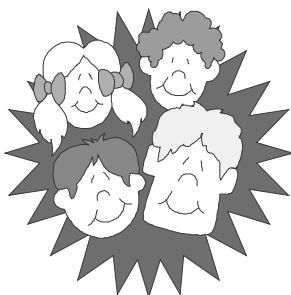
ובהדגשה מיוחדת: "לאור מקרים חוזרים אנו מבקשים להדגיש שהאופניים בקבוץ שייכים לחברים ואין לשאול אותם בשום פנים ואופן. באותו אופן יש להתייחס לכל ציוד אחר וכן לכל גינות הנוי והפרי בקבוץ" (סוף ציטוט). עוד מופיעה בדף אינפורמציה נוספת, שלא רלוונטי לפרטה כאן.

על אף כל זאת, המציאות בשטח מראה שלא בכל המקרים נושאים המאמצים שלנו פרי, יש אנשים שתמיד יחפשו את הפירצה. כמו המשל על האבן שזרק טיפש אחד לבאר ועשרה חכמים לא יוציאוה, כך מזיק לכולנו אותו "חכמולוג", ומכתים למעשה את שמם הטוב של שאר האורחים.

קורין שפרונג

ולהלן עוד ששת בני טובים מגרעין צבר

נא להכיר:

שם: הגר שגב

בת: 18

מוצא: רעננה
הגר נולדה בארץ וגדלה ברעננה עד גיל 12.
בשנת 2000 משפחתה של הגר עברה לבוסטון שבאמריקה. ההחלטה לעבור למקום חדש הייתה מכמה סיבות; כשעוברים למקום חדש רוכשים שפה ותרבות חדשה, רואים ומגלים עולם חדש.
באמריקה, המשפחה של הגר, גרה באזור עם אחוז גבוה של ישראלים ולכן היה קל יותר לשמור על התרבות הישראלית.
אחרי תיכון רצתה הגר לעשות את מה שכל ישראלי עושה אחרי התיכון, להתגייס לצבא.
ומצאה דרך לחזור לארץ ולמשפחה.

שם: מורן מור רחמי

בת: 18

מוצא: ישראל
משפחה מאמצת: משפחת גרשמן

נולדתי בישראל אבל במשך 10 שנים התגוררתי בניו גרזי, ארה"ב.
מה המאכל האהוב עליך: גרנולה ושוקולד למרות שבתקופה האחרונה אני שורדת כבר 28 יום ללא שוקולד. בשבילי זה ביג דיל.
תפקיד בצבא: מדריכת חי"ר.
תוכניות אחרי הצבא: אחרי הצבא אני מתכוונת לעשות טיול קצר בדרום אמריקה ולאחר מכן להתחיל אוניברסיטה בישראל.
3 דברים שהיית לוקחת לאי בודד: בחור נאה, מיטה ודאודורנט.
מה הדבר האהוב עליך בקיבוץ: האנשים.
איזו אישיות היית רוצה להיות: סינדרלה.

שם: אדר קדם

גיל: 18

מוצא: קיבוץ רוחמה
משפחה מאמצת: רובינוב

אדר נולדה בקיבוץ רוחמה למשפחה של ציונים אמיתיים. גם סבתא וסבא מצד אביה, עלו ארצה לפני מלחמת העולם השנייה, שניהם היו חלק מתנועות נוער בפולין, ובארץ עזרו להקים את קיבוץ רוחמה. מצד אמה, סבתא ויתרה על

לימודי רפואה כדי לעלות ארצה עם סבא. עם משפחה כזאת, איך ייתכן שאדר לא תהפוך לציונית טהורה?
 למרות שעברה לבוסטון בגיל צעיר מאוד, לבה תמיד נשאר בארץ.
 אחרי 12 שנה בחו"ל, אדר החליטה סוף סוף לחזור למקום היחידי שהרגישה בו בבית: קיבוץ. בצבא, אדר שואפת לשרת כמש"קית ת"ש. ברצונה לעזור לחיילים אחרים, במיוחד חיילים בודדים אחרים, ולוודא ששירותם יהיה הכי חלק ונעים שאפשר, אם תהיה לה אפשרות של קצונה, אדר לא תהסס אפילו לשנייה.
 אחרי שירותה בצה"ל, אדר מתכננת להשאר בארץ, אולי אפילו בכפר הנשיא. ביינתיים המשימה העיקרית היא הגשמת חלום השרות בצה"ל. ובהמשך...
 נחיה ונראה.

שם: פליקס פלצי'

בת: 20

מוצא: באזל, שווייץ
 משפחה מאמצת: מלינה

למה החלטת לבוא לישראל?
 מכיוון שאני ציוני ותמיד הרגשתי בבית בישראל.

מה גרם לך לרצות להתגייס לצה"ל?
 כל יהודי צריך לתרום למדינה שלו. אני רוצה להיות חלק מצה"ל ולתרום במה שהוא למדינה שלי.

איך שמעת על גרעין צבר?
 דרך צביקה לוי שאחראי על חיילים בודדים.
 איך המשפחה והחברים הגיבו?
 המשפחה תמכה בי והרבה חברים חשבו שאני משוגע.
 עכשיו כשאתה בישראל. אתה מרגיש כמו כשהרגשת קודם?

אחרי חודש שאני פה אני מרגיש בדיוק אותו דבר כמו מקודם, שום דבר לא ישנה את דעתי והרגשתי אחרי 20 שנה. אני מאד מבסוט פה ורק לא מבין למה האוטובוסים מגיעים באיחור במדינה שלנו. אם היינו בשווייץ.....

שם: גבי דוידוב

בן: 21

מוצא: טשקנט, אוזבקיסטן
 משפחה מאמצת: מש' כץ

גבי, חבר גרעין צבר, הגיע מניו יורק לארץ ללא שפה או משפחה. הוא עזב את

אמריקה כדי להתגייס לנח"ל. גבי היה בארץ פעמים לפני שחזר השנה, הוא טייל והתאהב במדינת היהודים.
 כשהיה פה בפעם האחרונה ב 2003, החוויה גרמה לו לרצות לוותר על החיים באמריקה ולחזור לארץ להתגייס. התגובות שהוא מקבל שהוא אומר שהוא מתגייס כחייל בודד מביאה לו גאווה ובליבו הוא מרגיש שעשה את הבחירה הנכונה. הוא מאמין שהצבא ישנה את חייו ויהפוך אותו לאדם יותר טוב. הוא מרגיש שבעזרת הצבא הוא יוכל להגשים חלום ולמלא איזה שהוא חלל בחייו. להתגייס עם גרעין צבר הייתה החלטה נבונה בעיניו. הוא שמח לגלות שהוא לא המשוגע היחידי שעזב הכול כדי להתגייס, והעובדה שיש עוד אנשים שחושבים כמוהו משמחת אותו.

שם: ג'וליו קלבוזה

בן: 21

מוצא: פורטו אלגרה – ברזיל
 משפחה מאמצת: ג'קסון.

למה החלטת לבוא לארץ?
 גדלתי בקהילה יהודית וציונית בברזיל, שם למדתי הרבה על ישראל ועל צה"ל. העליה לארץ ישראל ולהיות ישראלי זו המטרה שלי ואותה אוכל להשיג על ידי גיוס לצה"ל.
 איך המשפחה והחברים שלך קיבלו את זה?
 כולם תמכו בי. חלקם כבר בארץ וחלק בעזרת השם יגיעו לארץ בעתיד.
 -שלושה דברים שתיקח איתך לאי בודד:
 את שלושת החיילות מהגרעין.
 -מה אתה עושה בזמן הפנוי שלך?
 אני מסדר את החדר שלי.
 -מה אתה הכי אוהב בישראל?
 חומוס.

ילדים משחקים

הקשיבו לסיפור הזה על חשיבה מחוץ לקופסא.
מתוך הספר "יתרון הגמישות"

יש סיפור פסיכולוגי ישן על אדם זקן בגמלאות שמנוחתו הופרעה ע"י קבוצת ילדים שנהגו לשחק מתחת לחלון דירתו הקטנה שבקומה הראשונה. הוא העריך שלצעוק עליהם ולגרשם, לא יהיה נבון ואולי גם לא ישא פרי. אז הוא יצא החוצה אליהם ואמר להם שהוא נהנה לשמוע את קולותיהם של ילדים משחקים ושהוא מוכן לתת לכל אחד מהם 25 סנט אם ישחקו מתחת לחלון. הילדים התמוגגו מהרעיון.

הוא שילם להם 25 סנט בכל יום משך כל השבוע. בשבוע השני הוא יצא אליהם שוב, אחרי המשחק, והסביר להם שבגלל שאין לו כל כך הרבה כסף הוא ישלם להם עכשיו רק 10 סנט לכל אחד. הילדים לא אהבו את ההורדה בתשלום. חלקם עזבו, אבל רובם נשארו.

בתחילת השבוע השלישי יצא שוב הגמלאי הזקן אל הילדים והסביר להם שהוא ממש עני והוא לא יכול לאפשר לעצמו תשלום כזה. הוא ישלם מעכשיו רק 5 סנט אחד ליום לכל אחד מהם. הילדים עזבו בזעם תוך שהם מפטירים לעברו שהם לא מוכנים לשחק תחת חלון עבור פרוטות.

(מתוך הספר "יתרון הגמישות" של ד"ר אל סיבֶרֶט)

"למדתי בחיי, שכיתת הלימוד הטובה ביותר היא

אמר איש חכם אחד:
למרגלותיו של אדם

